

Rapport

Datum: 30 december 1998
Rapportnummer: 1998/598

Klacht

Op 23 maart 1998 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw H. te Groningen, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Groningen. Verzoekster had zich al eerder, bij brief van 9 januari 1998 tot de Nationale ombudsman gewend. Naar aanleiding van deze brief verschaft de Nationale ombudsman haar nadere informatie. Naar aanleiding van deze informatie liet verzoekster bij brief van 20 maart 1998 weten dat zij wenste dat de Nationale ombudsman een onderzoek instelde. Na deze laatste brief werd een onderzoek ingesteld naar de door verzoekster gestelde gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Groningen (de burgemeester van Groningen). Op grond van de door verzoekster verstrekte gegevens werd de klacht als volgt geformuleerd:

Verzoekster klaagt erover dat het regionale politiekorps Groningen in het naar aanleiding van de diefstal op 20 februari 1997 van haar scooter opgemaakte proces-verbaal ten onrechte niet heeft vermeld dat haar scooter zwaar beschadigd was teruggevonden, als gevolg waarvan zij de schade niet in het kader van het strafproces op de dader heeft kunnen verhalen.

Achtergrond

Slachtofferbeleid

1. Algemeen Het openbaar ministerie voert een beleid dat erop is gericht de positie van het slachtoffer in het strafproces te versterken. Op 1 april 1995 is de Wet Terwee landelijk in werking getreden. In het kader van de inwerkingtreding van deze wet is op 22 maart 1995 de "Richtlijn slachtofferzorg bij het landelijk in werking treden van de Wet Terwee" vastgesteld. Deze circulaire is gepubliceerd in de Staatscourant 1995, 65, en is in werking getreden op 1 april 1995. De richtlijn heeft betrekking op de drie onderdelen van slachtofferzorg: correcte bejegening, informatieverstrekking en schadebemiddeling.

2. De taak van de politie ten aanzien van het slachtoffer van een misdrijf:

In de richtlijn van 1 april 1995 staat ten aanzien van de taken voor de politie op het terrein van de slachtofferzorg onder meer het volgende vermeld:

"2. De politie geeft aan het slachtoffer algemene informatie over de gang van zaken volgend op de aangifte en over de mogelijkheden tot schadevergoeding, geeft hem een voorlichtingsfolder en vraagt hem uitdrukkelijk of hij schadevergoeding wenst en of hij van de gang van zaken volgend op de aangifte op de hoogte wenst te worden gehouden.

3. De politie neemt in het proces-verbaal dan wel in een bijlage bij het proces-verbaal relevante informatie op over het slachtoffer met name of deze van de gang van zaken op de hoogte gehouden wenst te worden en of deze (materiële en/of immateriële schade heeft geleden, (...). Voorts geeft de politie in het proces-verbaal dan wel in een bijlage bij het proces-verbaal de bemoeiingen weer die zij met het slachtoffer heeft gehad (...)."

Onderzoek

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Groningen verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieonderzoek werd ook de hoofdofficier van justitie te Groningen de over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. Tijdens het onderzoek kregen betrokkenen de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder berichtte dat het verslag geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen. Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A.

Feiten

1. Verzoeksters scooter werd op 20 februari 1997 gestolen. Verzoekster deed daarvan op 26 februari 1997 aangifte bij het regionale politiekorps Groningen.
2. Op 20 april 1997 brachten ambtenaren van het regionale politiekorps Groningen de intussen teruggevonden scooter over naar het politiebureau. Op 21 april 1997 hield de politie de verdachte van de diefstal van de scooter aan. Op 23 april 1997 gaven politieambtenaren van voornoemd politiekorps de scooter aan verzoekster terug.
3. Op 15 september 1997 berichtte het arrondissementsparket te Groningen verzoekster dat de officier van justitie had besloten om de verdachte in de gelegenheid te stellen een strafvervolgung te voorkomen door het verrichten van een taakstraf.
4. Daarop berichtte verzoekster het arrondissementsparket bij brief van 17 september 1997 dat zij het niet eens was met de beslissing van de officier van justitie, omdat zij schade had geleden voor een bedrag van f2.107,55, exclusief een slot en een radio voor een bedrag van gezamenlijk f175,-. Verzoekster deelde verder mee dat zij in april 1997 telefonisch contact had opgenomen met een politieambtenaar, die bekend was geweest met het feit dat zij schade had geleden. Deze ambtenaar had haar geadviseerd een schaderapport te laten opmaken, en dit goed te bewaren als bewijs van de schade. Verzoekster zond bij haar brief een kopie van het bedoelde schaderapport van 25 april 1997 en een nota van f225,-. In dit rapport was onder meer vermeld als schadeposten: buddy seat, vergrendeling slot, voorvork, koplamp spoiler, remkabels, beenschild, binnenspatbord, treeplank, set sloten, kofferrek. Deze posten leverden een totaal schadebedrag op van f 2.107,55.
5. Op 23 september 1997 deelde het arrondissementsparket verzoekster als antwoord op haar brief van 17 september 1997 mee dat er strafrechtelijk gezien geen bewijs was dat

degene die haar bromfiets had gestolen, ook de betreffende schade had veroorzaakt. Daarom kon haar vordering tot schadevergoeding niet in het strafproces worden mee-genomen, en diende zij een vordering tot schadevergoeding via civielrechtelijke weg in te stellen.

6. Op 3 oktober 1997 stelde verzoekster het regionale politiekorps Groningen aansprakelijk voor haar schade. De verzekeraar van de politie wees op 17 december 1997 deze schadeclaim af. De verzekeraar was van mening dat verzoekster zich in het strafproces had kunnen voegen, omdat op alle politiebureaus folders liggen die slachtoffers van delicten hierop wijzen en aangeven hoe gehandeld diende te worden. Daarnaast was de verzekeraar van mening dat verzoekster met een strafprocedure haar doel niet zou kunnen bereiken, maar dat zij wel de mogelijkheid had om in een civiele procedure schadevergoeding te vorderen van de dader. Daarbij vroeg de verzekeraar zich af of een veroordeling het gewenste resultaat zou hebben, omdat het de vraag was of de dader in staat was om het schadebedrag te betalen.

7. Op 9 januari 1998 richtte verzoekster zich voor de eerste maal tot de Nationale ombudsman. Zij deelde in haar brief onder meer het volgende mee:

"De dader is inmiddels veroordeeld voor de diefstal tot een taakstraf van 20 uur, maar niet tot het terugbetalen van de aangebrachte schade! Zoals blijkt uit bijgaand schaderapport en nota's (hiervoor vermeld onder A.4.; N.o.) bedraagt de schade aan de scooter in totaal f2.332.55. Deze schade heb ik helaas tot op heden niet vergoed kunnen krijgen. De Officier van Justitie heeft in zijn uitspraak géén rekening gehouden met de hierboven genoemde schade daar deze niet in het dossier, welke is opgesteld door het team van Wijkbureau Zuid, vermeld was. De dader is blijkbaar niet gehoord door de politie v.w.b. de aangerichte schade. Een bezoek aan de advocaat van het Bureau voor Rechtshulp, (...), heeft helaas ook geen soelaas geboden, de zaak is afgesloten en er kan dus kennelijk geen nieuwe strafprocedure opgestart worden. Ik meende het volgende te moeten concluderen: doordat de politie van het Wijkbureau Zuid nagelaten had de aangerichte schade duidelijk te vermelden in het dossier, kon ik nu met geen mogelijkheid de schade verhalen. Als laatste stap heb ik dus gemeend de regiopolitie van het Wijkbureau Zuid aansprakelijk te stellen voor het schadebedrag aan mijn scooter, te weten f2332,25. Het antwoord van de verzekeringsmaatschappij van de Regiopolitie Groningen was helaas ook negatief (brief d.d. 17-12-1997) (hiervoor vermeld onder A.6.; N.o.). Dit is tot op heden de stand van zaken. Na heel veel ellende en de nodige briefwisselingen ben ik nog geen stap verder. (...) Ik vraag u hierbij om uw mening in deze voor mij zeer frustrerende kwestie."

B. Standpunt van verzoekster

Het standpunt van verzoekster staat samengevat weergegeven onder klacht en onder A.7.

C. Standpunt van de hoofdofficier van justitie

1. De plaatsvervangend hoofdofficier van justitie te Groningen reageerde op 12 mei 1998 op de klacht. Hij deelde in zijn reactie onder meer mee dat verzoekster bij het gerechtshof te Leeuwarden op grond van artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering een klacht had ingediend wegens het niet verder vervolgen van de verdachte. De plaatsvervangend hoofdofficier verwees in zijn reactie naar zijn advies in deze procedure aan de

plaats-vervangend procureur-generaal te Leeuwarden.

2. In dit advies verwees de plaatsvervangend hoofdofficier naar het ambtsbericht van parketsecretaris V. van 10 april 1998. Op grond van dit ambtsbericht was de plaatsvervangend hoofdofficier van mening dat een passende strafrechtelijke reactie was gevolgd. Voorts gaf hij aan dat de verdachte de opgelegde taakstraf inmiddels had verricht. Hij adviseerde om de klacht af te wijzen.

3. Het ambtsbericht van parketsecretaris V. waarnaar de plaatsvervangend hoofdofficier verwees, hield onder meer het volgende in:

"Ten tijde van beoordeling van de strafzaak is geen rekening gehouden met de schade, aangezien uit het dossier niet bleek dat er schade was. Bij de aangifte was vermeld dat er f3250,- schade was zijnde de waarde van de bromfiets. Uit het dossier bleek verder dat de bromfiets aan het slachtoffer was teruggegeven. Pas nadat aan het slachtoffer was medegedeeld dat de strafzaak middels een taakstraf zou worden afgedaan, zond het slachtoffer ons het bericht dat ze de bromfiets weliswaar terug had, maar dat daaraan voor een bedrag van f2107,55 schade was aangericht. De afdoening transactie = schadevergoeding wordt gehanteerd, als uit de verklaringen van verdachten blijkt, door wie de schade is veroorzaakt. In deze zaak wordt door de verdachte niets over de schade verklaard. Ook al was bij de beoordeling van de zaak bekend geweest dat er schade aan de bromfiets was veroorzaakt, dan nog had aan de verdachte geen schadevergoeding kunnen worden opgelegd, aangezien de schade niet middels de verklaringen van verdachte aan haar te relateren was. Ook de Kinderrechter hanteert deze werkwijze. Vorenstaande is bij brief van 23 september jl. reeds aan H. (verzoekster; N.o.) meegedeeld."

D. Standpunt van de korpsbeheerder 1. De beheerder van het regionale politiekorps Groningen reageerde op 16 oktober 1998 op de klacht. De korpsbeheerder verwees in zijn reactie naar het advies van de klachten-commissie van 8 oktober 1998 over verzoeksters klacht, welk advies hij overnam.

2. Het advies van de klachtencommissie waarnaar de korpsbeheerder verwees, hield onder meer het volgende in:

"Overwegingen: De commissie is van mening, dat de politie de klagster voldoende heeft geïnformeerd. Klagster heeft bij het ontvangen van de bromfiets niet direct de schade gemeld, maar enkele dagen later. De politie heeft haar terecht verwezen naar de Officier van Justitie voor mogelijk verhaal op de dader van de vernielingen. Derhalve acht de commissie deze klacht niet klagenswaardig. De commissie wil in dit verband nog opmerken, dat het wellicht aanbeveling verdient om op het ontvangstbewijs altijd te vermelden of en zo ja welke schade er is geconstateerd aan het voertuig. Advies:

(...) na kennisneming van genoemde stukken en gelet op haar overwegingen adviseert de commissie u de klacht **ongegron**d te verklaren."

3.1. Onder de van de zijde van de politie overgelegde stukken bevond zich onder meer een ambtsbericht van 6 juli 1998 van politieambtenaar K., groepschef van de basiseenheid Zuid van het district Groningen/Haren aan de korpsbeheerder. Dit ambtsbericht hield voor zover thans van belang het volgende in:

"Mevrouw H. deed op 26 februari 1997 bij de Regiopolitie Groningen, basiseenheid Centrum, aangifte van diefstal van haar bromfiets (scooter), merk Honda Vision, (...). Op vrijdag 21 maart 1997 werd deze scooter door aangeefster teruggevonden bij de sporthal in Hoogkerk, gemeente Groningen. Op haar verzoek stelden de collega's van de basiseenheid West van de Regiopolitie Groningen ter plaatse een onderzoek in. Zij troffen de bromfiets inderdaad aan. Op de bromfiets zat een meisje, genaamd R., (...). Zij verklaarde al anderhalf jaar in het bezit te zijn van de bromfiets. Bij de bromfiets stond een grote groep, zich erg vervelend gedragende, jongeren. Voordat de collega's de bromfiets in beslag konden nemen gelukte het deze groep de bromfiets weg te maken. Ook na een zoekactie door meerdere collega's werd de bromfiets niet meer teruggevonden. Na overleg werd besloten voornoemde R. op dat moment niet aan te houden. Op zondag 20 april 1997 trof aangeefster haar bromfiets wederom aan bij de sporthal in Hoogkerk. Door collega's van de basis eenheid West werd de bromfiets aangetroffen en voor onderzoek overgebracht naar het bureau van hun basiseenheid. Naar aanleiding van vorenstaande werd door de officier van justitie de aanhouding van R., voornoemd bevolen. Op maandag 21 april 1997, omstreeks 15.45 uur verscheen zij aan het bureau van de basiseenheid Zuid te Haren. Zij deelde mee dat zij haar bromfiets kwam ophalen. R. werd hierop aangehouden en later in verzekering gesteld. Met het onderzoek werd belast de hoofdagent van de Regiopolitie te Groningen, C. Zij is werkzaam in de basiseenheid Zuid te Haren. Na een aanvankelijke ontkenning bekende verdachte de volgende dag, dat zij de bromfiets had gestolen. Zij deed tevens afstand van de bromfiets, zodat deze kon worden teruggegeven aan de eigenaresse. Op dinsdag 22 april 1997 te 15.30 uur werd verdachte vervolgens in vrijheid gesteld. Gedurende de tijd dat verdachte aan het politiebureau verbleef was het mevr. C. niet bekend dat de bromfiets van aangeefster was beschadigd. Zij heeft tijdens het onderzoek de bromfiets ook niet gezien, aangezien deze zich aan het bureau van de basiseenheid West bevond. Derhalve is verdachte ook niet gehoord over eventuele beschadiging van de bromfiets. Er is alleen gesproken over een autoradio die zich in de buddy-sit van de bromfiets zou hebben bevonden en die verdachte heeft weggegooid. Hiervan is melding gemaakt in het ambtelijk verslag dat deel uitmaakt van het dossier. Bovendien is de verdachte daarover gehoord. Zij bekende de autoradio te hebben weggegooid. Op woensdag 23 april 1997 werd de bromfiets door collega's van de basiseenheid West aan aangeefster teruggegeven. Op 29 april 1997 werd het proces-verbaal opgemaakt en gesloten door verbalisante waarna het werd verzonden naar het Openbaar Ministerie te Groningen. Een zogenaamd "Terwee-formulier slachtoffer" maakte onderdeel uit van dit dossier. Het Terwee-formulier is gericht aan de officier van justitie. Deze wordt daarmee geïnfor-meerd over het slachtofferschap van mevr. H. Het schadebedrag van f3250,- dat daarin wordt vermeld is kennelijk de waarde van de bromfiets, aangezien het formulier tegelijk is opgemaakt met het opnemen van de aangifte. Omstreeks 29 april 1997 werd verbalisante C. telefonisch benaderd door aangeefster H. Zij deelde toen mede dat haar bromfiets was beschadigd. Mevr. C. heeft haar toen geadviseerd om te proberen de schade te verhalen op de dader en hierover contact op te nemen met de officier van justitie te Groningen. Mij is niet bekend of aangeefster dat heeft

gedaan. Met betrekking tot de in de brief van de Nationale ombudsman (waarin om een reactie op de klacht werd gevraagd; N.o.) gestelde vragen kom ik, gelet op bovenstaande, tot de volgende antwoorden. (Op de vraag of de politie verzoekster erop heeft gewezen dat zij zich als benadeelde partij kon voegen in het strafproces tegen de verdachte, en zo ja, wanneer en op welke wijze dit is gebeurd; N.o.) Vraag 1: De hoofdagent van politie C. heeft de benadeelde telefonisch geïnformeerd over de mogelijkheid de schade te verhalen op de dader. Zij heeft haar daartoe op of omstreeks 29 april 1997 verwezen naar de officier van justitie te Groningen. (Op de vraag of de politie in het strafdossier heeft vermeld dat de scooter was beschadigd toen deze was teruggevonden, en zo nee, waarom dit niet was vermeld; N.o.) Vraag 2: De politie heeft in het strafdossier niet vermeld dat de scooter was beschadigd toen zij werd teruggevonden. De reden hiervan was dat verbalisante tijdens het onderzoek niet op de hoogte was van de schade aan de scooter. Er werd in het dossier alleen vermeld dat de autoradio door de verdachte was weggegooid. Verdachte heeft daarover ook verklaard tijdens het verhoor. (Op de vraag of het bij de politie bekend was wie de scooter heeft beschadigd, en zo ja, of in het strafdossier was vermeld wie deze persoon was geweest; N.o.) Vraag 3: Bij de politie is voor een deel bekend wie de scooter heeft beschadigd. Het gaat dan met name om de door verdachte weggegooide autoradio die op de bromfiets was aangebracht. Met betrekking tot de overige schade is niet bekend geworden wie dat heeft gedaan. Uit het onderzoek is wel komen vast te staan wie de bromfiets heeft weggenomen. Omdat verbalisante niet bekend was met de schade aan de scooter is de verdachte van de diefstal daarover niet gehoord. De verdachte heeft ook niet uit eigen beweging kenbaar gemaakt dat zij de bromfiets had beschadigd. Ik kom met betrekking tot de klacht van mevr. H. tot de conclusie dat deze naar mijn mening ongegrond is. Verbalisante kan een licht verwijt worden gemaakt dat zij zich er niet van heeft overtuigd of de bromfiets schade had ondervonden. Zij heeft dit naar mijn mening voldoende rechtgezet door aangeefster te verwijzen naar de officier van justitie te Groningen."

3.2. Verder werd door de politie onder meer een proces-verbaal overgelegd dat was opgemaakt door politieambtenaar C. naar aanleiding van verzoeksters aangifte; dit proces-verbaal was gesloten op 29 april 1997. In dit proces-verbaal was onder meer verzoekster als benadeelde partij vermeld, en was een zogenaamd "Terwee formulier" opgenomen. In dit bij de aangifte opgemaakte formulier was onder meer vermeld dat het schadebedrag f3.250,- bedroeg, dat verzoekster haar schade als benadeelde partij in het kader van een eventueel strafproces wenste te verhalen, en dat verzoekster wenste te worden geïnformeerd over het verloop van de afdoening van de strafzaak.

3.3. Verder bevond zich bij de door de politie overgelegde stukken een ontvangstbewijs gedateerd 23 april 1997. Dit bewijs is ondertekend door verzoekster en door een politie-ambtenaar. Op dit bewijs waren geen bijzonderheden vermeld over de staat waarin de scooter verkeerde.

Beoordeling

1. Verzoekster heeft op 26 februari 1997 bij het regionale politiekorps Groningen aangifte gedaan van diefstal van haar scooter. In het proces-verbaal dat naar aanleiding van deze aangifte is opgemaakt, is verzoekster als benadeelde partij vermeld. Verder is in een zogenaamd "Terwee-formulier", dat bij deze aangifte was opgemaakt en in dit proces-verbaal was gevoegd, vermeld dat verzoekster als benadeelde partij haar schade in een eventueel strafproces wenste te verhalen, en dat zij op de hoogte wenste te worden gehouden van het verloop van het strafproces. Als schadebedrag werd f3.250,- vermeld, kennelijk de waarde van de gestolen scooter.
2. Op 23 april 1997 heeft de politie de intussen teruggevonden scooter aan verzoekster teruggegeven. Op het ontvangstbewijs was niet vermeld dat de scooter schade vertoonde. Volgens verzoekster was de scooter echter bij de teruggave zwaar beschadigd. Zij heeft een schaderapport laten opmaken, gedateerd 25 april 1997, waaruit blijkt dat diverse onderdelen van de scooter waren beschadigd, en dat de schade f 2.107,- bedroeg.
3. Verzoekster heeft erover geklaagd dat het regionale politiekorps Groningen in het naar aanleiding van de diefstal van haar scooter opgemaakte proces-verbaal ten onrechte niet heeft vermeld dat haar scooter zwaar beschadigd was teruggevonden, als gevolg waarvan zij de schade niet in het kader van het strafproces op de dader heeft kunnen verhalen.
4. Ingevolge de Richtlijn slachtofferzorg dient de politie de schade die een slachtoffer van een strafbaar feit heeft geleden in of bij het proces-verbaal te vermelden, zodat het slachtoffer in het kader van het strafproces de gelegenheid heeft om zijn vordering als benadeelde partij in te dienen (zie achtergrond).
5. In dit geval heeft de politie in zoverre aan deze verplichting voldaan dat zij bij de aangifte de waarde van de gestolen scooter als schadebedrag heeft vermeld in het proces-verbaal. Doordat de scooter naderhand was teruggevonden, verviel deze schade. Verzoekster is kennelijk van mening dat de politie in het ingezonden proces-verbaal melding had moeten maken van de beschadigingen aan de scooter, die voor haar een schadepost betekenden, zodat zij haar schade in het kader van het strafproces op de dader van de diefstal had kunnen verhalen. Zij kan in dat standpunt niet worden gevolgd. Daarvoor is het volgende van belang.
6. In beginsel verdient het aanbeveling dat de politie, wanneer zij een bromfiets, scooter of auto aantreft die als gestolen stond gesignaleerd, de staat van dat voertuig, wat betreft eventuele beschadigingen, op het moment van aantreffen vastlegt. Daardoor kan een eventuele latere discussie over beschadigingen tijdens de opslag worden voorkomen. De Klachtencommissie heeft een soortgelijke gedachte geopperd, namelijk het vermelden van de staat van het voertuig op het ontvangstbewijs/bewijs van teruggave. Dit neemt echter niet weg dat aan het aldus vastleggen van eventuele beschadigingen niet meer betekenis kan worden toegekend dan die van een feitelijke waarneming op het betreffende moment. Voor de beoordeling van de aansprakelijkheid voor de schade als gevolg van een beschadiging is het van belang dat kan worden vastgesteld wanneer de beschadiging zich heeft voorgedaan, en waardoor zij is veroorzaakt. In dit verband moet voor een geval als dat van verzoekster worden opgemerkt dat beschadigingen in verschillende stadia kunnen

zijn ontstaan: al voor de diefstal, na de diefstal en voor het terugvinden, en tijdens de opslag bij de politie. Zelfs kan niet volstrekt worden uitgesloten dat beschadiging is ontstaan tussen de teruggave van de scooter en de melding aan de politie, enkele dagen later, van de beschadigingen.

7. De politie was niet uit eigen waarneming op de hoogte van de staat van de scooter voor de diefstal. Aldus kon zij niet weten of de staat van de scooter nadat deze was teruggevonden afweek van die van voor de diefstal. In die situatie had het op de weg gelegen van verzoekster om op het moment van teruggave de politie te laten weten dat de scooter beschadigd was, en om aan te geven waarom zij van oordeel was dat de beschadigingen waren ontstaan tijdens de periode dat de scooter gestolen was geweest. De politie had daarvan dan, in aanvulling op het "Terwee-formulier", aantekening kunnen maken en deze kunnen opnemen in het in te zenden proces-verbaal. Vervolgens was het aan het openbaar ministerie geweest om te beoordelen of aan de mededeling van verzoekster al dan niet betekenis moest worden toegekend wat betreft de aansprakelijkheid van de verdachte van de diefstal voor de beschadiging.

8. Verzoekster heeft niet direct bij de teruggave van de scooter er melding van gemaakt dat zij schade had geleden door beschadigingen van de scooter die waren ontstaan nadat deze was gestolen. In die situatie heeft de politie, onverminderd het onder 6. bedoelde uitgangspunt, juist gehandeld door verzoekster, toen zij zich enkele dagen later meldde, te verwijzen naar het openbaar ministerie, waarnaar het proces-verbaal intussen was ingezonden. Wanneer verzoekster direct aan die verwijzing gevolg had gegeven, had de officier van justitie de desbetreffende informatie kunnen betrekken bij zijn besluit over de afhandeling van de zaak. Verzoekster heeft zich echter pas bij brief van 17 september 1997 tot het parket gewend.

9. Alles bijeen is er onvoldoende grond om de politie te verwijten dat zij, door na te laten de beschadiging van de scooter op te nemen in het ingezonden proces-verbaal, verzoekster de mogelijkheid heeft onthouden om haar schade te verhalen in het kader van het strafproces. De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Groningen, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Groningen (de burgemeester van Groningen), is niet gegrond.